

Brev till Selma
Lagerlöf från Valborg
Olander: 1930-1931
september - 11

Olander, Valborg,

HS L 1:1

National Library
of Sweden

Karlavagn 99 den 13.3.36.

Ålskade, förlåt, förlåt!

Tänk, att jag har varit så glömsk
och inte skickat tillbaka Tornusbrevet!
Du hade kanske behövt det för att
svara. Förlåt, förlåt!

Jag har lyckats att tyda boken och
läsa och med färdig en hälsning till mig
i marginaler.

Det var ju tur, att det just var samma
bok av Coudenhove, som du hade läst,
som hon nu erbjuder sig att skicka, så
att du inte behöver läsa en bok till
i ämnet.

Det är ganska märkvärdigt, att denna friherinnan är så intresserad av politik och att hon har så lätt att ge uttryck åt sina tankar. Och vilket nöje skall det inte vara för henne att få skriva dem till dig!

Det är ju en ganska utmärkt tanke eller idé av henne: "Kvinnor skola tända elden och värda den, männen skola utnyttja den och ordna vad den frambringar."

Hon vill, att du skall skriva å kvinnornas vägnar. Emellertid menar "Matts", att om är det inte nödigt länge att arbeta på att väcka fasa för kriget. Alla äro nu ense om krigets ohägglighet, så att man

är det framför allt viktigt att spora och ingiva de maktägande mod att försöka slå in på de nya vägar, att sätta tro till grammeas goda vilja att inte gripa till krig.

Men, säger jag, hur skulle vi i Sverige kunna av eller nedrusta, vi, som ha en sådan omänsklig gramme i öster, som är som ett otämdt djur, som inte vet vad tro och loven är?

Baron Marcks von Würtemberg, som talade vid tioårsfesten för N. F. och vrist inte var pessimistisk i fråga om förbundets betydelse, förklarade bland annat, att tidpunkten för ett Pan-Europa eller Europas förenta stater ligger i ett mycket avlägset främre.

En andre festtalaren citerade en amerikansk författare, Newfang, som påpekar,

att vi i Europa sakna de förtärliga
lika språk, lika öden, som U.S.A. hade för
början. För öfrigt sakna vi en sammansatt
kraft, en högsta övermyndighet. Nej, inte mera politiskt
om i detta brev!

Det lät så melankoliskt, när du skrev:
"Tänk, om både Alfven och Kraus P. Arkha mig!"

Ja, nog kan man missträcka, att Alfven
förlorat en del av sin spänstighet och
skaparlust genom den ständiga misstämningen
som hans olycka försatt honom i, men,
vet du, så verkligen tråkigt det vore, om
han sökte dig, så undrar jag ändå om du
inte bör resignera, ifall han ingenting äro-
kommer. Bättre det, än om han gör piasko.

Jag tänkte detta, när jag häromdagen
hörde i Radio ett program, som Jerry
kallade: Svensk musik. Ja orskade säkert

inte med det. Det var hedsamt och euforiskt, så man kunde illa därvid. Jämmerligen så melankoliskt och i moln till och med ett "Festspel" av Alfven, och det fastän alla våra kända namn bland kompositörer voro representerade.

eller ännu är ju inte allt hopps rtt.

Just nu, medan jag skriver detta, har jag fått inbjudan till en soare, då en engelsman eller amerikan - jag minns inte vilket - skall tala inför pedagoger om deras ställning till samförståndet - Frankrike, eller hur det var. Jag är litet slo efter en dålig natt, väckt av en sen middag i går hos Siri Bohm.

Jag har vrist talat om de förhållningar öfver modern fransk litteratur, som jag

